

Αλεξανδρούπολη και Ορεστιάδα 22 και 23-02-2014

Αγαπητά μας παιδιά, αγαπητοί εκπαιδευτικοί, γονείς και όλοι όσοι παρευρίσκεσθε σ' αυτή την ξεχωριστή ημέρα της εκπαίδευσης..

Σας ευχαριστούμε πολύ για την παρουσία σας. Σας υποσχόμαστε ότι θα αποζημιωθείτε, θα ξαφνιαστείτε και θα διαπιστώσετε ότι είναι πλούσια η σχολική ζωή, πλούσια και η σοδειά της.

Υπάρχει σχολική ζωή στα σχολεία. Γνωρίζουμε δασκάλους και δασκάλες, καθηγητές και καθηγήτριες, διευθυντές Σχολείων που με πολύ κέφι, αν και αβοήθητοι, δημιουργούν στα σχολεία τους σχολική ζωή ζώντας τον παλμό των παιδιών, χωρίς να διαλαλούν την πραμάτεια τους, σεμνά και αθόρυβα και όπως αρμόζει στο ήθος της παιδείας. Υπάρχουν και δεν είναι λίγες αυτές οι περιπτώσεις, ούτε ασήμαντες.

Η Περιφερειακή Ενότητα Έβρου, δηλαδή η κυρία Γκιοκτσέ, προϊσταμένη του Τμήματος Δια Βίου Μάθησης και η κυρία Μπουρμά, συνεργάτιδά μου, σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Π/βάθμιας και Δ/θμιας Εκπαίδευσης, δηλαδή την κ. Κεχαγιά και τον κ. Ζιαγάκη, προϊσταμένους, τον κ. Παλαβουζόπουλο και την κυρία Τσιροπούλου, υπευθύνους σχολικών δραστηριοτήτων, τους Διευθυντές των σχολείων, τους εκπαιδευτικούς, κατέγραψε τις δραστηριότητες στις οποίες συμμετείχαν και διακρίθηκαν οι μαθητές-τριες, διαμόρφωσε μια ολοκληρωμένη εικόνα που αφορά όλες τις αναγνωρίσεις που κατακτήθηκαν και με μεγάλη χαρά και υπερηφάνεια σας κάλεσε να μοιραστεί μαζί σας τη χαρά της συμμετοχής, της δημιουργίας, της αναγνώρισης, **γιατί πιστεύει στο ζωντανό σχολείο.**

«Ζωντανό μπορεί να είναι μόνο ένα σχολείο που κινεί το ενδιαφέρον του νέου ανθρώπου κι αυτό γιατί το κεφάλι του παιδιού δεν είναι δοχείο, για να το γεμίζουμε με γνώσεις και ύστερα να το αξιολογούμε πόσο γέμισε ή πώς θα γεμίσει καλύτερα .... παρά είναι σπέρτο, εστία και φωτιά που περιμένει το έναυσμα, για να πυρακτωθεί. Αυτή είναι η πεμπτούσια της παιδείας, και αυτή συναιρεί όλους τους στόχους της εκπαίδευσης» σημειώνει στην επιστολή – παραίτηση προς τον Υπουργό Παιδείας το 1999 ο Χρήστος Τσολάκης, Πανεπιστημιακός δάσκαλος, ο οποίος πλέον δεν είναι μαζί μας και συνεχίζει: «... τα αγαθά της παιδείας δεν επιβάλλονται με την τυραννία των βαθμών, της αξιολόγησης και του καταναγκασμού. Οι ανελεύθεροι τρόποι τα αφανίζουν. Αντιθέτως, τα θρέφει το δημιουργικό σχολείο, όπου ο δάσκαλος δεν μεταδίδει έτοιμες γνώσεις, δεν μοιράζει τις μπουκιές της ημέρας αλλά μεταμορφώνεται σε εμπυχωτή και μαζί με τους μαθητές του δημιουργεί και παράγει πολιτισμό και αξίες.

Δάσκαλοι και μαθητές σ' αυτό το σχολείο μαθαίνουν πως η παιδεία πάνω απ' όλα είναι ξύπνημα συνειδήσεων. Είναι το μέγιστον μάθημα, το οποίο «*διδακτόν ούδαμῶς ἔστιν*».

Αγαπητοί συνάδελφοι «Προσφέρατε στα παιδιά σας το “Μέγιστον Μάθημα”, προσφέρατε παιδεία. Αυτό είναι το πιο μεγάλο βραβείο που πήρατε εσείς, τα παιδιά και ολόκληρο το σχολείο. Αυτό είναι το βραβείο των βραβείων. Δεν έχετε ανάγκη ούτε της κριτικής ούτε της επιβράβευσης. Άλλωστε τους ανθρώπους της παιδείας δεν τους ενδιαφέρουν οι Ιθάκες παρά μόνο στο βαθμό που προσφέρουν τη χρυσή ευκαιρία του ταξιδιού...».

Αγαπητοί γονείς Η συμμετοχή των παιδιών σας στις δραστηριότητες βοηθά την ελεύθερη έκφραση, την καλλιέργεια της ευαισθησίας, της φαντασίας, του λόγου, την εξωτερίκευση του ψυχικού τους κόσμου. Ενθαρρύνουμε όλοι, τη συμμετοχή σε δραστηριότητες διότι τους διδάσκουν να ανακαλύπτουν, να κατακτούν τη ζωή και να μην την αποδέχονται παθητικά.

Παιδιά μας Με τη συμμετοχή σας γνωριστήκατε και δεθήκατε περισσότερο μεταξύ σας, μάθατε την αξία της εργασίας και της συνεργασίας και πάνω απ' όλα καταλάβατε ότι μια δουλειά πρέπει να γίνεται με αγάπη.

Αυτό είναι που θεωρούμε το μεγαλύτερο κέρδος. Να το βραβείο, να η αμοιβή σας φίλοι συνάδελφοι και να βέβαια η μεταρρύθμιση που «όλο κινάει για να 'ρθει κι όλο συντρίμμι χάνεται στο γύρισμα των κύκλων» κατά τον ποιητή μας.